

5. Курбацька Л. М. Прогнозування тенденцій цінових змін на ринку зернових культур / Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної Інтернет – конференції «Маркетинг, як найважливіша складова функціонування системи аграрного бізнесу» – Дніпропетровськ, ДДАЕУ, 27-28 квітня 2014 р. – с. 50-53

6. Захарченко Ю. В. Система прогнозування зміни за часом кількісних показників запасів / Ю. В. Захарченко // Вісник Дніпропетровського державного аграрного університету. - 2015. – № 1(35). - с. 22-24

РИЗИКИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГАЛУЗІ

В. Зубченко, к.е.н.

Білоцерківський національний аграрний університет

У сільськогосподарському виробництві діють ті ж об’єктивні економічні закони, що і в інших галузях. Проте через особливості сільськогосподарського виробництва прояв загальних законів має свою специфіку.

Метою здійснення заходів щодо зниження ризиків у сільському господарстві є зниження ризиків втрати доходів при виробництві сільськогосподарської продукції в разі настання несприятливих подій природного характеру, а також за цінових коливань на сільськогосподарську продукцію.

Для досягнення поставленої мети необхідне вирішення наступних завдань: збільшення питомої ваги застрахованих посівних площ в загальній площі посівів до 40%; забезпечення стійкого відтворення в сільському господарстві в умовах зростання цін на продукцію; стабілізація фінансово-економічного стану сільськогосподарських товаровиробників; підвищення інвестиційної привабливості сільського господарства.

Разом з тим нарощуванню прогнозованих темпів зростання соціально-економічного розвитку сільського господарства можуть перешкодити ризики, що склалися під впливом негативних чинників та наявних в аграрному секторі соціально-економічних проблем.

До основних ризиків відносяться:

- макроекономічні ризики – виникають у результаті негативних макроекономічних процесів, що може знизити попит на продукцію агропромислового комплексу, а також позначитися на реальних доходах сільського населення;

- природно-кліматичні ризики, зумовлені тим, що сільське господарство належить до галузей, що в значній мірі залежать від погодно-кліматичних умов, а також тим, що коливання погодних умов роблять серйозний вплив на врожайність сільськогосподарських культур, обсяги їх виробництва і на забезпеченість тваринництва кормовими ресурсами, які можуть істотно вплинути на ступінь досягнення прогнозованих показників. Залежність функціонування галузі від природно-кліматичних умов також знижує її інвестиційну привабливість;

- соціальні ризики, зумовлені можливістю консервації або посилення

соціальної непривабливості сільській місцевості і збільшення розриву між рівнями життя в місті і на селі, які створять серйозну загрозу демографічної кризи в сільській місцевості і спровокують брак працездатного населення, а також поставлять під загрозу зриву реалізацію програм розвитку аграрного сектора;

- законодавчі ризики, що виражаються у недосконалості законодавчої бази з регулювання сільськогосподарської діяльності і складності реалізації оформлення прав власності на землю. При цьому складності юридичного оформлення права власності на земельні ділянки обмежують можливість сільськогосподарським організаціям використовувати землю як предмет застави та не дозволяють сільськогосподарським товаровиробникам залучати фінансові ресурси на реальних ринкових умовах.

Отже, врахування всіх вище зазначених ризиків дозволить зберегти та покращити фінансовий стан сільськогосподарських товаровиробників.

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ І РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЧНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА

І. Білоткач, к.е.н., доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

Одним із пріоритетних напрямів розвитку сільського господарства є органічне виробництво, яке належить до альтернативних методів ведення сільського господарства, що ґрунтується на глибокому розумінні процесів, які відбуваються у природі, спрямованих на поліпшення структури ґрунтів, відтворення їх природної родючості та сприяють утворенню екологічно стійких агроландшафтів. Масштаби органічного виробництва постійно зростають. Слід зазначити, що органічна продукція у світі вирощується на 31 млн. га сільськогосподарських угідь 120 країн світу.

Особливо великий потенціал для розвитку органічного виробництва має Україна. Враховуючи високу природну родючість ґрунтів є можливість одержувати відносно високі врожаї сільськогосподарських культур без застосування мінеральних добрив та агрохімікатів. А це означає, що Україна може виробляти органічну продукцію із відносно нижчою собівартістю ніж європейські країни, в яких через низьку природну родючість ґрунтів перехід на органічне землеробство супроводжується значним підвищенням собівартості органічної продукції.

Українська органічна продукція потенційно має вищу конкурентоспроможність, оскільки її мінімальна ціна, порогом якої є рівень собівартості, є нижчою за мінімальну ціну органічної продукції європейських країн. Але відсутність правових інститутів, деформована ринкова інфраструктура, недостатня увага владних інститутів до проблем органічного аграрного ринку, все це обумовлює потребу у налагодженні інституціональних основ органічного агровиробництва та розробку механізмів їх ефективного використання і контролю.

Інституційні зміни вимагають не тільки досконалої нормативно-правової